

[Viggo Hauch.]

og lønpolitik inden for staten ved alene at se på en enkelt grube.

Og så må jeg i øvrigt føje til, at mit parti ikke kan være enig med den højtærede finansminister i det facit, han får ud af sit regnestykke. Vi ved jo alle, at det, der er sket det sidste års tid, ikke mindst for lærernes vedkommende, har bragt tjenestemandstanden i et vist misforhold til det private erhvervslivs folk, og jeg tror bestemt ikke, at den højtærede finansminister gør en god gerning over for tjenestemændene ved nu til folk, som i forvejen får fuld løn under deres ferie, at give 1 pct. af lønnen i ferietillæg under påskud af, at dette for 7. lønningsklasses vedkommende vil give ligestilling med arbejdere uden for statens tjeneste, for så vidt angår deres feriegodtgørelse. Jeg tror ikke, den højtærede finansminister skal regne med så forfærdelig stor taknemlighed hos tjenestemændene, når befolkningen får taget stilling til dette spørgsmål.

Og én ting til. Det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde: dette vil ikke få konsekvenser i det private erhvervsliv. Jeg kan forsikre det ærede medlem — som vistnok ikke længere er til stede — at det vil få konsekvenser i det private erhvervsliv. Det er måske også meningen, det ved jeg ikke; men selvfølgelig vil det få konsekvenser. Hvordan vil hele den voksende stab af funktionærer i det private erhvervsliv stille sig til dette? I forvejen vil den omstændighed, at staten gennemfører dette, få til følge, at samtlige landets kommuner og samtlige landets koncessionerede selskaber må gå over på den samme linje. Hvordan kan man da tro, at den voksende funktionærstand i det private erhvervsliv kan lade være med at stille tilsvarende krav?

Man siger så ofte, at vi skal højere op med statens lønninger for at kunne konkurrere med det private erhvervsliv. Jeg føler mig ikke på alle områder fuldstændig sikker på, at dette er tilfældet. Den højtærede finansminister kunne så muligvis sige til mig: ja men ved denne procent i feriegodtgørelse, som man her foreslår at give tjenestemændene, modvirker man den nivelleringsstendens, som ligger i lovforslagets øvrige bestemmelser. Det er jeg

slet ikke blind for, men det er ikke tilstrækkeligt for os til at acceptere sagen, som den er forelagt.

Mit partis stilling er den, at ligger det sådan, at tjenestemændene har noget til gode for at kunne følge med i indkomststigningen — hvad den økonomiske årsoversigt måske ikke tyder så forfærdelig meget på — og kan den højtærede finansminister i lønningsudvalget anføre gode grunde derfor, vil vi i konsekvens af den stilling, vi i øvrigt normalt tager i sager af denne art, sige, at det beløb, som den højtærede finansminister her kommer til folketinget med, må stå for den højtærede finansministers, den høje regerings, regning og ansvar; det skal vi ikke umiddelbart anfægte, men vi vil meget gerne have lejlighed til en åbenhjertig samtale med den højtærede finansminister i lønningsudvalget om hele problemet. Det videste, jeg kan strække mig til på dette tidspunkt, er at love, at mit parti i lønningsudvalget vil gå ind i en saglig, men kritisk undersøgelse af spørgsmålet.

Baagø: Det forslag, som den højtærede finansminister her er kommet med, er ingen god løsning. Der har jo været uro om hele lønspørgsmålet hos tjenestemændene siden den 1. april sidste år, da finansudvalget efter finansministerens indstilling gik med til, at tjenestemændene fik 40 overenskomstportioner. Tjenestemændene har stadig holdt på, at det var for lidt i forhold til, hvad man havde opnået på det private arbejdsmarked. Tjenestemændene har gang på gang gjort forsøg på at få ændret dette, og man har, så vidt jeg har forstået det, fremlagt et betydeligt talmateriale for den højtærede minister som bevis for de påstande, man fra tjenestemandsside har fremført.

Nu har vi altså fået et lovforslag, som går ud på at indføre feriegodtgørelse og at ændre stedtillægssatserne. Jeg har set, at tjenestemandorganisationerne i og for sig slet ikke er tilfreds med den ordning, som er truffet, selv om de har tiltrådt den. Men jeg vil da gerne sige som noget principielt, at den forenkling af statens lønningssystem, som vi opnåede i 1958, be-